

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2457/2550

พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทราโจทก์ นางประนอม โสภางค์ หรือกล่าวรูดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 335

ย่อ / หลักกฎหมาย

ส. พยานโจทก์เบิกความว่า พยานพบกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายบอกว่าจำเลยลักสร้อยคอทองคำและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายไป ขอให้พยานช่วยทวงคืนให้พยานไปหาจำเลยและสอบถาม จำเลยรับว่าได้นำสิ่งของของผู้เสียหายไปจำนำไว้ เช้าวันรุ่งขึ้นพยานสอบถามจำเลยอีก จำเลยบอกว่าตัวจำนำอยู่ที่เพื่อน ประกอบกับ ช. และ น. พยานโจทก์อีกสองปากเบิกความตรงกันว่า ตอนเช้าวันที่ผู้เสียหายทราบว่าทรัพย์สินของตนถูกลักไป จำเลยนำสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายมาให้พยานทั้งสองดู และบอกว่าเก็บได้จากห้องน้ำหลังบ้าน พยานทั้งสองเป็นญาติสนิทกับผู้เสียหายและจำเลยพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน กับทั้งไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อนจึงไม่มีเหตุที่จะเบิกความกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลย ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ง. และ ว. พยานอีกสองปากที่เบิกความว่าจำเลยเคยเล่าให้ฟังว่าเก็บสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายได้ แต่ยังไม่คืนให้เพราะจะแกล้งผู้เสียหาย หากจำเลยไม่ได้ลักทรัพย์สินของผู้เสียหายไป จำเลยก็น่าจะปฏิเสธกับ ส. ตั้งแต่แรก แต่จำเลยกลับรับว่าเอาทรัพย์สินของผู้เสียหายไปจำนำไว้ แม้โจทก์จะไม่มีประจักษ์พยานมาเบิกความยืนยันการกระทำผิดของจำเลย มีเพียงแต่พยานแวดล้อม แต่พยานโจทก์ทุกปากเบิกความไม่มีข้อพิรุธน่าสงสัย ทำให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ที่ผู้เสียหายร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนล่าช้าก็คงเป็นเพราะผู้เสียหายเป็นญาติสนิทกับจำเลย ไม่ประสงค์ที่จะดำเนินคดีแก่จำเลยหากได้ทรัพย์สินที่ถูกลักไปคืน หากเป็นข้อพิรุธแต่อย่างใดไม่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยลักทรัพย์สินผู้เสียหายตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยลักสร้อยคอทองคำ 1 เส้น พระเลี่ยมทอง 1 องค์ รวมเป็นเงิน 23,000 บาท ของผู้เสียหายไปโดยทุจริต ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินจำนวนดังกล่าว ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (1) (ที่กฎหมายตรา 335 (1) วรรคแรก) จำคุก 1 ปี ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนจำนวน 23,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2545 เวลาประมาณ 22 นาฬิกา ผู้เสียหายเข้าไปอาบน้ำในห้องน้ำหลังบ้านที่ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่แล้วถอดสร้อยคอทองคำหนัก 3 บาท 1 เส้น กับพระเลี่ยมทอง 1 องค์ รวมราคา 23,000 บาท แขนวไว้ที่ผนังห้องน้ำ เช้าวันรุ่งขึ้นผู้เสียหายกลับมาดูไม่พบสร้อยคอและพระเลี่ยมทองที่สวมไว้ ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยลักทรัพย์สินของผู้เสียหายจริงหรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเบิกความว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 22 นาฬิกา พยานเข้าไปอาบน้ำในห้องน้ำหลังบ้านพัก ก่อนอ่านน้ำได้ถอดสร้อยคอทองคำหนัก 3 บาท และพระเลี่ยมทอง 1 องค์ แขนวไว้ที่ผนังห้องน้ำอาบน้ำเสร็จก็ออกไปเฝ้าบ่อทุ่ง ส่วนสร้อยคอทองคำไม่เอาติดตัวไปด้วย แต่จะกลับมาเอาวันรุ่งขึ้น เช้าวันรุ่งขึ้นพยานกลับมาที่ห้องน้ำแต่ไม่พบ

สร้อยคอทองคำที่แขวนทิ้งไว้ สอบถามนายแขวง จรัสพงษ์ ญาติที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันทราบว่า วันเกิดเหตุมีนายแขวงกับจำเลยอยู่ที่บ้าน พยานไปสอบถามจำเลยที่ห้องนอน จำเลยบอกว่าไม่มี ต่อมาพยานจึงให้นายสำราญ จรัสพงษ์ อาของพยานไปสอบถามจำเลย นายสำราญบอกว่าจำเลย รับว่านำสร้อยคอทองคำและพระเลี่ยมทองของพยานไปจำนำไว้ นายสำราญบอกให้จำเลยนำ ตัวจำนำมาให้เพื่อไปไถ่คืน แต่จำเลยไม่นำมาให้และย้ายออกจากบ้านไป ต่อมาวันที่ 7 เมษายน 2545 พยานจึงไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน นอกจากนี้โจทก์มีนายแขวง จรัสพงษ์ และนางนาคยา จรัสพงษ์ เบิกความว่าพยานทั้งสองเป็นสามีภรรยาและพักอยู่บ้านเดียวกับ ผู้เสียหายและจำเลย เข้าวันที่ 3 มกราคม 2545 หลังจากพยานทั้งสองตื่นนอนเดินผ่านห้องจำเลย ที่อยู่ติดกันได้พบกับจำเลย จำเลยนำสร้อยคอทองคำและพระเลี่ยมทองมาให้พยานทั้งสองดูและ บอกว่าเป็นของผู้เสียหายที่ลืมไว้ในห้องน้ำหลังบ้าน และมีนายสังข์ นิยมบุตร กับนายชาวลิตร อ่ำอยู่ คนงานที่บ่อกุ้ง เบิกความว่า จำเลยเคยบอกว่าเก็บสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหาย ได้ ส่วนนายสำราญ จรัสพงษ์ พยานโจทก์อีกปากหนึ่งก็เบิกความว่า เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2545 เวลาประมาณ 18 นาฬิกา พยานพบกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายบอกว่าจำเลยลักสร้อยคอทองคำและ พระเลี่ยมทองของผู้เสียหายไป ขอให้พยานช่วยทวงคืนให้ พยานไปหาจำเลยที่ห้องนอนและ สอบถามแล้ว จำเลยรับว่าได้นำสิ่งของของผู้เสียหายไปจำนำไว้ เข้าวันรุ่งขึ้นพยานสอบถามจำเลย อีกจำเลยบอกว่าตัวจำนำอยู่ที่เพื่อน พยานบอกให้จำเลยไปเอาตัวจำนำมาให้ จำเลยจึงขนของ ออกจากบ้านไปพักอาศัยที่อื่น พยานจึงแนะนำให้ผู้เสียหายไปร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ เห็นว่า โจทก์มีนายแขวงและนางนาคยาที่เบิกความตรงกันว่าตอนเช้าวันที่ผู้เสียหายทราบว่าทรัพย์สิน ของตนถูกลักไป จำเลยนำสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายมาให้พยานทั้งสองดู และบอ กว่าเก็บได้จากห้องน้ำหลังบ้านพยานทั้งสองเป็นญาติสนิทกับผู้เสียหายและจำเลยพักอาศัยอยู่บ้าน เดียวกัน กับทั้งไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน จึงไม่มีเหตุที่จะเบิกความกลั่นแกล้งปรักปรำ จำเลย เชื่อว่าพยานทั้งสองเบิกความตามจริงที่รู้เห็นมา ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหาย ว่า เมื่อสอบถามนายแขวงแล้วก็ไปสอบถามจำเลยทันที นอกจากนี้นายสังข์ นิยมบุตร และนาย ชาวลิตร อ่ำอยู่ เพื่อนผู้เสียหายที่ทำงานเป็นคนงานในบ่อกุ้งก็เบิกความว่า จำเลยเคยเล่าให้ฟังว่า เก็บสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายได้แต่ยังไม่คืนให้เพราะจะแกล้งผู้เสียหาย คำพยาน ทั้งสองปากนี้สอดคล้องกับคำเบิกความของนายแขวงและนางนาคยา ทำให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ โจทก์ยังมีนายสำราญซึ่งเป็นอาของผู้เสียหายและเป็นน้ำของจำเลยเบิกความประกอบอีกว่าเมื่อ จำเลยไม่ยอมคืนสร้อยคอและพระเลี่ยมทองให้ผู้เสียหาย ผู้เสียหายขอให้พยานทวงคืนจากจำเลย พยานสอบถามแล้วจำเลยบอกว่าเอาสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของผู้เสียหายไปจำนำไว้ พยาน บอกให้จำเลยเอาตัวจำนำมาคืนให้จำเลยก็บอกว่าอยู่ที่เพื่อน หากจำเลยไม่ได้ลักทรัพย์ของ ผู้เสียหายไป จำเลยก็น่าจะปฏิเสธกับนายสำราญตั้งแต่แรก แต่จำเลยกลับยอมรับว่าเอาทรัพย์สินของ ผู้เสียหายไปจำนำไว้ แม้โจทก์จะไม่มีประจักษ์พยานมาเบิกความยืนยันการกระทำผิดของจำเลย มี เพียงแต่พยานแวดล้อม แต่พยานโจทก์ทุกปากก็เบิกความไม่มีข้อพิรุธน่าสงสัย ทำให้มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ ที่ผู้เสียหายร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนล่าช้าหลังจากเกิดเหตุนานเกือบ 4 เดือน ก็คง เป็นเพราะผู้เสียหายเป็นญาติสนิทกับจำเลย ไม่ประสงค์ที่จะดำเนินคดีแก่จำเลยหากได้ทรัพย์สินที่ถูก ลักไปคืน หาเป็นข้อพิรุธแต่อย่างใดไม่ จำเลยเบิกความเป็นพยานเพียงปากเดียว ไม่มีน้ำหนัก หักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยลักสร้อยคอและพระเลี่ยมทองของ ผู้เสียหายตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของ

โจทก์ฟังขึ้น" พิพากษากลับ ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

อิสเรศ ชัยรัตน์ · มงคล ทับเที่ยง · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2457/2550>